

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1472/2016
14.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Антић, адвокат из ..., против тужене ОШ "ББ" из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2552/15 од 23.10.2015. године, у седници одржаној 14.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2552/15 од 23.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П1 6/15 од 08.05.2015. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се пониште као незаконите одлуке тужене ОШ "ББ" број ... од 24.12.2014. године и одлука број ... од 30.12.2014. године и да се наложи туженој да поново спроведе поступак одлучивања по расписаном конкурс у листу "ВВ" од 29.10.2014. године за место васпитача предшколских установа. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да накнади трошкове парничног поступка од 3.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2552/15 од 23.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу 1. изреке. Преиначена је одлука о трошковима тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је на основу добијене сагласности Министарства просвете, науке и технолошког развоја Школске управе ... 2014/13 од 07.10.2014. године расписала конкурс за пријем у радни однос васпитача у припремном предшколском одељењу на одређено време до 31.08.2015. године. Оглас је објављен у листу "ВВ" и у огласним новинама НСЗ 29.10.2014. године. На конкурс се јавило четири кандидата међу којима и тужиља. На психолошкој процени способности за рад са децом и ученицима заказаној за 12.12.2014. године одазвали су се кандидати ГГ и тужиља. После разматрања приложене документације оба кандидата и резултата психолошке процене, директор тужене је донео одлуку број ... од 24.12.2014. године да се прими кандидат ГГ са стеченим вишим образовањем. Против ове одлуке тужиља је поднела приговор Школском одбору тужене који је одлуком број ... од 30.12.2014. године одбијен као неоснован.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиље за поништај овако донетих одлука.

По члану 120. Закона о основама система образовања и васпитања за заснивање радног односа потребно је да лице има одговарајуће образовање, да има психичку, физичку и здравствену способност за рад са децом и ученицима, да није осуђиван правноснажном пресудом за кривична дела утврђена овим чланом, да је држављанин Републике Србије, да зна језик на коме се остварује образовно-васпитни рад. Према члану 121. став 1. истог закона послове васпитача у предшколској установи може да обавља лице са стеченим одговарајућим високим образовањем на студијама првог степена, другог степена, студијама у трајању од три године, вишим образовањем, односно са одговарајућим средњим образовањем у складу са посебним законом.

У конкретном случају, оба кандидата, лице које је по конкурс у изабрано и овде тужиља испуњавали су услове за пријем у радни однос. Дискреционо је право директора, како то правилно закључују нижестепени судови кога ће од два кандидата који испуњавају конкурсне услове изабрати за заснивање радног односа.

Супротно ревизијским наводима, услов за заснивање радног односа није био поседовање лиценце.

Према члану 122. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања без лиценце послове наставника васпитача и стручног сарадника може да обавља, између осталих, и лице које је засновало радни однос на одређено време.

Имајући у виду да је у овом случају расписан конкурс за пријем у радни однос васпитача на одређено време, да за заснивање радног односа није прописан услов поседовања лиценце ни по конкурс у, ни по закону, као и да је по закону предвиђено да по уговору о раду на одређено време може радити и лице без лиценце (члан 122. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања), нису основани ревизијски наводи да је у радни однос примљено лице које за то није испуњавало услове.

Правилна је и одлука о трошковима поступка донета на основу чл. 153. и 154. ЗПП.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић